

Սիպիլ

Մտածումներ

Թո՛ղ անարգեն որքան կ՛ուզեն քեզ մարդիկ,
Դո՛ւն կա՛ց, մնա՛ հաղթ, անսասան զերթ մարտիկ,
Տորչափ հոգվույդ աչքերուն մեջ առանձին,
Կրնաս հարգանք պահել հանդեպ քո անձին:

Եթե չըլլար ամպ ու խավար,
Լույսն անհուն մեզ սիրելի պիտ՛ ըլլա՞ր.
Եթե չըլլար արցունք ու սեր,
Քերթողն իրեն տաղերն ի՞նչպես պիտ՛ հյուսեր:

Ծաղիկ մ՛է կ՛րսեն, կյանքը վաղանցուկ,
Ես՝ «Փուշ մ՛է» կ՛րսեն, ծաղկի տակ ծածուկ.
Թե կ՛ուզես մատերդ չարյունոտին հար,
Մի՛ ըլլար թույրի, բույրի սիրահար:

Ձյուն, ճառագայթ, շիթեր ցողի,
Կարկուտ, մրրիկ, ձյուն հանկարծ
Կուգան կ'երթան ամեն տարի,
Միայն մեր կյանքն է անդարձ: